

UNA MOSTRA DE "CLÀSSICS"

LA COL·LECCIÓ DE MARTIN Z. MARGULIES

La morada del hombre ajuda a explicar bona part dels agents i valors que entren en joc a l'hora de considerar la fotografia com una entitat artística moderna per Núria F. Rius

Després d'haver passat per la Corunya, ara podem trobar a Barcelona una part del fons fotogràfic de Martin Z. Margulies, considerat una de les figures més destacades en l'àmbit del col·leccionisme contemporani. Sota el títol de *La morada del hombre*, l'exposició resultant proposa la mostra de 165 fotografies seleccionades pel cèlebre comissari Régis Durand, repartides entre els espais de Foto Colectania i la Fundació Suñol, i l'observació de les quals ha de permetre reflexionar entorn de l'ésser humà i els seus processos d'ubicació i interrelació amb el món. Tot i això, aquesta és una exposició que ajuda a explicar bona part dels agents i valors que entren en joc a l'hora de considerar la fotografia una entitat artística moderna: hi ha la figura del col·leccionista filantrop nord-americà –Margulies–, el comissari francès –Durand– el discurs del qual legitima intel·lectualment el sentit d'una col·lecció personal (en aquest cas, amb la referència a uns versos de Hölderlin i la lectura que d'aquests va fer Martin Heidegger) i, és clar, un repertori de fotògrafs-autors –Walker Evans, Dorothea Lange, Lee Friedlander, Ed Ruscha, entre molts d'altres–, l'obra dels quals ha estat catalogada de singular, motiu pel qual la majoria tenen una tradició historiogràfica i crítica que es resumeix en monografies i exposicions individuals prèvies. És aquesta, per tant, una mos-

tra sobretot de *brillants, extraordinaris i clàssics*.

En termes discursius, la doble exposició està estructurada en tres apartats, els quals, temàticament, aborden en primer lloc la manera com el subjecte habita el món, tant des del pla físic com des de l'espiritual, seguit de l'anàlisi de les diferents vies per les quals aquest s'hi enfronta i, finalment, per acabar, amb els mecanismes representacionals que té la fotografia per mostrar el pas del temps. Tractar la fotografia com una finestra des de la qual mirar la situació de l'home en l'espai i la seva relació amb l'entorn corre el perill de caure en la redundància si tenim en compte que la pròpia lògica primigènia de la fotografia, la seva raó de ser, responia ja el 1839 a la necessitat del subjecte d'establir un punt de vista a partir del qual situar-se i poder, així, apropiat-se del món. La catalogació empírica d'aquest i la seva pròpia experiència estètica han estat, des dels temps aurorals de la imatge fotogràfica, els dos interessos principals del fotògraf. Sense perdre mai de vista que el que en pintura seria la composició, en fotografia és el temps: la selecció d'un moment que, en una línia temporal contínua, s'ha decidit que valia la pena retratar. Així que, sense desmerèixer el que de suggeridor té un plantejament d'aquestes característiques, potser la mostra hauria pogut ser una bona ocasió

.....
**"LA MORADA DEL HOMBRE.
FOTOGRAFÍAS DE LA COLECCIÓN
MARTIN Z. MARGULIES"**
.....

Fins al 16 de juny del 2012

Exposició simultània a la Fundació Foto Colectania i la Fundació Suñol.

per aprofundir en d'altres qüestions més pràctiques, com per exemple el rol de la fotografia en el projecte utòpic del constructivisme rus, i en concret en l'espai pedagògic dels Vkhutemas, i també el seu caràcter pioner en la concepció social del disseny i l'arquitectura europeus posteriors.

La càrrega discursiva proposada per Durand pot encotillar l'experiència d'unes fotografies que, per la seva

varietat de registres i orígens creatius, mereixen una lectura més àmplia. En aquest sentit, cal preguntar-se quina distància pretén salvar una interpretació comissarial d'aquestes característiques a l'hora de parlar d'una col·lecció, la raó formativa de la qual respon a la intuïció i el gust del seu propietari. Justificació o interpretació, l'estructura de la mostra no desmereix el caràcter únic que té l'exhibició de la col·lecció de

Martin Z. Margulies en la que és, en si, una ocasió per veure imatges d'alguns dels autors més reconeguts per la pròpia història de la fotografia. Oportunitat que resulta especialment extraordinària a Barcelona, si no perdem de vista la falta de tradició expositiva sobre patrimoni fotogràfic internacional que caracteritza la ciutat, a diferència d'altres casos, com per exemple París.

Andreas
Gursky.
*Highway,
Bremen*, 1991.
©Andreas
Gursky VE-
GAP.

Gillian Wearing. *Trauma*
#4, 2003. ©Gillian Wearing, courtesy Maureen Paley, Londres.